

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 10277/2023
27.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Мирјане Андријашевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Алексић, адвокат у ..., против тужене ББ, чији је пуномоћник Бојан Патрић, адвокат у ..., ради вршења родитељског права, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж2 21/22 од 04.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 27.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж2 21/22 од 04.10.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против решења Вишег суда у Панчеву Гж2 21/22 од 04.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу П2 223/20 од 14.01.2022. године делимично је усвојен, а делимично одбијен тужбени захтев тужиоца, делимично је измењена пресуда Основног суда у Вршцу П2 332/2014 од 02.04.2015. године у погледу вршења родитељског права над млт. ВВ и одређена је привремена мера као у изреци првостепене пресуде. Одлучено је да свака странка сноси своје парничне трошкове.

Решењем Вишег суда у Панчеву Гж2 10/22 од 31.05.2022. године укинута је решење о трошковима поступка садржано у означеној првостепеној пресуди, а у поновном поступку Основни суд у Вршцу је донео решење П2 223/20 од 15.06.2022. године којим је обавезан тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 285.000,00 динара са затезном каматом од извршности решења до исплате.

Решењем Вишег суда у Панчеву Гж2 21/22 од 04.10.2022. године усвојена је жалба тужиоца и преиначено решење Основног суда у Вршцу П2 223/20 од 15.06.2022. године, тако што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужена је изјавила благовремено ревизију, којом решење побија због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

-2-

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011 ... 18/2020, у даљем тексту: ЗПП), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Породични закон ("Службени гласник РС", бр. 18/2005, 72/2011, 6/2015), иако предвиђа сходну примену Закона о парничном поступку, наведеном одредбом у одлучивање о трошковима спора уноси и институт правичности и слободне судијске оцене. Због тога право на накнаду трошкова поступка не зависи само од коначног успеха странака у спору, већ је суду остављена могућност да о накнади трошкова поступка у споровима у вези са породичним односима, какав је у конкретном случају, одлучује по слободној оцени водећи рачуна о разлозима правичности. Тиме се другостепени суд руководио доносећи одлуку да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, као и разлоге на којима је заснована ревизијом побијана одлука о трошковима поступка, Врховни касациони суд је оценио да није одступљено од важећег правног схватања и праксе судова. Због тога се одлучивање о посебној ревизији тужене не може прихватити из разлога неуједначене судске праксе, а не постоји ни потреба за одлучивањем о ревизији ради разматрања правног питања од општег интереса, нити правног питања у интересу равноправности грађана, односно ради новог тумачења права.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да се, ако је, између осталог, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева, док се према члану 2. истог члана не узимају у обзир, између осталог, трошкови поступка ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија је изјављена против решења другостепеног суда којим је одлучено о трошковима поступка, што не представља главни захтев већ споредно потраживање, због чега ревизија тужене није дозвољена.

-3-

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић